

[Ministeren for skatter og afgifter]

ner, og der må være nogle procedurer, som gør, at det hele ikke bryder fuldstændigt sammen.

Men jeg er da meget glad for, at fru Aase Olesen har rejst dette spørgsmål, og jeg skal med stor glæde kigge det hele igennem igen for at se, om det er muligt for os at lave nogle administrative ændringer, der ikke på nogen måde skal give det fejlagtige indtryk, at vi i ministeriet for skatter og afgifter diskriminerer på nogen uheldig måde.

Aase Olesen (RV):

Jeg takker ministeren for hans tilsagn om, at han vil se på dette spørgsmål. Jeg forstod udmærket godt indledningen, der måske kunne være ironisk ment, hvor ministeren sagde, at dette var meget vigtigt. Men jeg vil nu gerne alligevel sige, at det er meget godt, at ministeren tør tage det op, når han siger, at reglen er lavet, for at systemet ikke skal bryde sammen, for jeg ville nemlig have spurgt ministeren, hvori truslen mod systemet bestod, hvis man brugte nummerordenen.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Der er naturligvis ingen trussel mod systemet, men ethvert system kan være enkelt, eller det kan være kompliceret, og opgaven må være – det er jo også regeringens politik – at lave tingene så enkle og ukomplicerede og dermed så lidt ressourcekrævende som muligt. Jeg vil gerne lige understrege, at det ikke var ironisk ment, at det er et vigtigt spørgsmål. Jeg synes tværtimod, det er et meget vigtigt spørgsmål, der her er blevet drøftet.

Aase Olesen (RV):

Vil ministeren svare på anden del af spørgsmålet efter den første del?

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Den regel om, at visse kvinder skal lignede i samme kommune som deres ægtefæller eller tidligere ægtefæller, har naturligvis selvstændig betydning i de sjældne tilfælde, hvor ægtefællerne har bopæl i hver sin kommune, uden at samlivet dermed kan anses for ophevet. I disse situationer vil hustruen blive slutlignet i den kommune, hvor ægtefællen

bor pr. 17. november. Har ægtefællerne opnået skilsmisse inden begyndelsen af november 1983, slutlignes de i hver sin bopælskommune. Ligger skilsmissetidspunktet derimod senere end dette tidspunkt, slutlignes de begge i den kommune, som er registreret som bopælskommune den 17. november. Ved separation gælder i princippet de samme regler, om end vi må erkende, at vi ikke altid får at vide, hvorvidt en separation har fundet sted.

Det samme gælder, hvis samlivet ophæves uden skilsmisse eller separation. Hustruen vil også i disse tilfælde blive slutlignet i den kommune, hvor ægtefællen havde bopæl ifølge registreringen pr. 17. november 1983, og det gælder, selv om hun er flyttet fra denne kommune.

Det er min opfattelse, at der også her er tale om en administrativ regel, der for det første er nødvendig, så længe den ene ægtefælles indkomst- og formueforhold har betydning for den anden ægtefælles skat, og for det andet næppe føles som nogen byrde for langt den overvejende del af de gifte kvinder.

Jeg vil gerne understrege, at spørgsmålet om slutligningskommune naturligvis ikke har nogen som helst betydning for størrelsen af den samlede indkomstskat. Der er tale om, at vi af ordensmæssige grunde er nødsaget til at have en dato for at finde ud af, hvor slutligningen skal finde sted. Man kan diskutere, om datoen skal være den 17. november eller det skal være en anden dato, men ligegyldigt hvilken dato vi sætter, vil man komme ud for situationer, der i enkelte konkrete tilfælde kan forekomme urimelige ud fra forskellige holdninger. Jeg vil dog sige, at vi ikke har haft mange problemer med denne regel i praksis, og det skyldes i de allerfleste tilfælde, at kommunerne indbyrdes taler sammen om det og afgør tingene administrativt uden stor ståhej. Og det synes jeg i og for sig er meget tilfredsstillende.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fru Aase Olesen for en sidste bemærkning.

Aase Olesen (RV):

Jeg gør opmærksom på, at det ikke er mig, der har delt spørgsmålet op i to dele, det var ministeren, og derfor vil jeg gerne have lov